

Wyrok z dnia 15 listopada 2000 r.

II UKN 757/99

Dopuszczenie dowodu z opinii instytutu naukowego lub naukowo-badawczego jest celowe wówczas, gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia skomplikowanych badań, a także wtedy gdy nie da się usunąć w inny sposób sprzeczności w dostępnych opiniach. Nie jest zaś celowe, a tym bardziej konieczne, w sytuacji gdy opinie biegłych w sprawie były zgodne w zasadniczych konkluzjach.

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk, Sędziowie SN: Jerzy Kuźniar (sprawozdawca), Zbigniew Myszka

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2000 r. sprawy z wniosku Antoniego N. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w W. o rentę z tytułu niezdolności do pracy, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 sierpnia 1999 r. [...]

o d d a l i ł kasację,
przyznał adwokatowi Helenie K. - Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 100 zł (sto) tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu na rzecz wnioskodawcy.

U z a s a d n i e

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 1998 r. [...] Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie oddalił odwołanie wnioskodawcy Antoniego N., urodzonego w dniu 3 maja 1953 r., od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w W., odmawiającej przeliczenia pobieranego świadczenia, po przyznaniu go na stałe, po ustaleniu na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego (w tym z opinii biegłych lekarzy: neurologa, kardiologa i specjalisty chorób wewnętrznych), że wnioskodawca jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy (od dnia 28 lutego 1998 r.), a jego stan zdrowia nie uległ pogorszeniu. W podstawie

prawnej wyroku Sąd wskazał brak przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 i 2 oraz art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 ze zm.) dla uwzględnienia powództwa.

Stanowisko to podzielił Sąd Apelacyjny w Warszawie i oddalił apelację wnioskodawcy (wyrok z dnia 17 sierpnia 1999 r. [...]).

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją wnioskodawca i zarzucając naruszenie przepisów postępowania – art. 290 § 1 KPC – przez niepowołanie dowodu z opinii Instytutu Kardiologii, co mogło wpłynąć na treść wyroku, wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

W ocenie skarżącego, opinia Instytutu, w którym wnioskodawca był leczony, pozwoliłaby na rozstrzygnięcie zgłaszanych wątpliwości co do stanu zdrowia wnioskodawcy, w tym ostateczne ustalenie czy pogorszenie stanu zdrowia miało okresowy tylko charakter.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Stosownie do art. 393¹¹ KPC Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach kasacji, a z urzędu bierze jedynie pod uwagę nieważność postępowania. W rozpoznawanej sprawie jedynym zarzutem kasacji (opartej na podstawie wskazanej w art. 393¹ pkt 2 KPC - naruszenie przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy), było naruszenie przez Sąd - w ocenie skarżącego - art. 290 § 1 KPC. Przepis ten upoważnia sąd do zażądania opinii odpowiedniego instytutu naukowego lub naukowo-badawczego, co oznacza, że dopuszczenie przez sąd dowodu z opinii instytutu naukowego lub naukowo-badawczego, jest celowe wówczas gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia skomplikowanych badań, a także wtedy, gdy nie da się usunąć w inny sposób sprzeczności w dostępnych opiniach. W rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie zachodziła, nie było bowiem wątpliwości w rozpoznaniu schorzenia wnioskodawcy, a wnioski biegłych były zgodne co do jego obecnie czasowej jedynie niezdolności do pracy.

W toku postępowania nie było kwestionowane samo schorzenie wnioskodawcy – jego istota - jak również fakt, że w toku postępowania (w okresie od dnia 27 stycznia do dnia 22 lutego 1999 r.) przebywał on na leczeniu szpitalnym w związku z kolejnym zawałem serca i zabiegiem przezskórnej koronaroplastyki. Powyższe znane było biegłym, opiniującym w sprawie na wniosek Sądu i stąd brak przesłanek,

które wskazywałyby na potrzebę zasięgnięcia opinii instytutu naukowego co do stanu zdrowia skarżącego, w tym zwłaszcza oceny czy czyni on go niezdolnym do pracy na stałe. Przypomnieć należy, że obecnie wnioskodawca pobiera rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, która przyznana została na okres do 31 maja 2001 r.

Gdy więc jedyny zarzut kasacji okazał się niezasadny, należało orzec jak w sentencji po myśli art. 393¹² KPC.

O kosztach orzeczono na podstawie § 14 ust. 2 w związku z ust. 4 pkt 1 i § 21 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) - Dz.U. nr 154, poz. 1913 ze zm.

=====